

TRƯỚC KHI CON LỘT LÒNG MẸ, TA ĐÃ THÁNH HÓA CON!

... Phó tế vĩnh viễn Frédéric Niel 54 tuổi lập gia đình và có 6 đứa con. Thầy thuộc giáo xứ Saint-Lambert ở quận XV của thủ đô Paris bên nước Pháp. Trước đó, 6 đứa con từng gọi-hỏi Thầy với giọng nửa đùa nửa thật: "Ba ơi, có lẽ Ba nên làm phó tế vĩnh viễn đi!" Xin nhường lời cho Thầy gọi lại lộ trình tiến đến chức phó tế vĩnh viễn.

Năm 2010 khi Cha Phó xứ đạo đề nghị tôi khởi đầu lộ trình phân định ơn gọi, tôi hiểu ngay mình được kêu gọi để dẫn thân phục vụ tha nhân. Thật ra con đường phó tế vĩnh viễn đã xuất hiện trong tâm trí tôi cách đây 25 năm. Hồi ấy một người bạn đã giới thiệu tôi với các phó tế vĩnh viễn

khác. Nhưng tôi nghĩ rằng con đường phó tế vĩnh viễn đâu phải do tôi chọn lựa mà phải được Chúa chọn. Nên tôi chờ đợi tiếng gọi. Và suốt trong thời gian này tôi ngoan ngoãn đứng đằng sau cái cột của tôi, tuy vẫn tích cực tham gia các sinh hoạt của giáo xứ như bao nhiêu con chiên bốn đạo khác.

Khi được Cha Phó chính thức mời tham dự lộ trình phân định ơn gọi tôi vừa ngạc nhiên vừa cảm thấy đông đầy niềm vui. Nhưng rồi tức khắc một số câu hỏi dồn dập xuất hiện trong đầu: "Liệu mình có đủ khả năng chu toàn chức vụ không? Tại sao lại là mình? Mình đâu có hoàn hảo gì! Mình cũng giống như bao nhiêu người khác mà! Rồi mình có xứng đáng với ơn gọi không?"

Dần dần tôi đã tìm thấy các câu trả lời trong cầu nguyện và trong gương mẫu của chân phước Frédéric Ozanam (1813-1853). Nhưng nhất là nhờ bầu khí thánh thiện và đầm ấm của gia đình. Cuộc tiến bước và tăng trưởng trong Đức Tin không phải bỗng nhiên một sớm một chiều mà có! Không! Tôi thành thật tri ân hiền thê dấu ái của tôi. Chính nàng cũng hăng say tham gia các công tác mục vụ của giáo xứ. Và của 6 đứa con của chúng tôi nữa. Ôi, chúng thật là thân thương và nâng đỡ khuyến khích tôi biết là chừng nào!

Vì thế, tôi bước đi trong niềm tin yêu phó thác. Đối với tôi, ơn gọi phó tế vĩnh viễn không phải là một chức vụ cho bằng là một chương trình sống. Thêm vào đó, chính THIÊN CHÚA ban ơn và tỏ lộ ý muốn của Người để chúng tôi thi hành. Tôi cảm thấy cùng một tâm tình giống như những ngày tôi chuẩn bị lãnh bí tích hôn phối. Một tâm tình yêu thương và phó thác nhờ Chúa Thánh Linh soi dẫn. Và tôi chọn phương châm cho lễ phong chức phó tế của tôi là Lời Chúa rút từ Sách Đệ Nhị Luật: "Con hãy chọn sự sống" (30,19).

... Phó tế vĩnh viễn thứ hai là **Thầy Xavier Riffaud 61 tuổi, lập gia đình và có 6 đứa con**. Gia đình Thầy sống tại giáo xứ Saint-Jean-Baptiste de La Salle ở quận XV của thủ đô Paris. Cũng giống như thầy Frédéric, ơn gọi phó tế vĩnh viễn của Thầy Xavier khuyếch-đại bí tích hôn nhân. Xin nhường lời cho Thầy.

Tôi hoàn toàn không chờ không đợi tiếng gọi bước vào chức phó tế vĩnh viễn. Vì thế, cách đây ba năm rưỡi, khi Cha Sở mời vợ chồng tôi đến dùng bữa tối và đề nghị cả hai suy tư về vấn đề phó tế vĩnh viễn thì tôi vô cùng ngỡ ngàng đến độ giữ thinh lặng không thốt nên được lời nào. Giây phút ngỡ ngàng trôi qua, tôi cảm nghiệm niềm vui tràn đầy. Nhưng rất nhanh sau đó lại xuất hiện vấn nạn: "Liệu tôi có xứng đáng với sứ mệnh không?" Là nhân viên ngân hàng, vào thời kỳ đó, cùng với hiền thê Elisabeth, chúng tôi đã hợp tác với Nhóm Chuẩn Bị Hôn Nhân của giáo xứ.

Ngay từ đầu, cả hai vợ chồng chúng tôi cùng dẫn thân trong công cuộc phân định ơn gọi. Bởi lẽ chúng tôi hiểu rằng, người chồng lãnh chức phó tế, nhưng cả hai vợ chồng đều được kêu gọi. Vợ chồng chúng tôi sống rất tâm đồng ý hợp. Sau vài tháng suy nghĩ, chúng tôi đồng ý tiếp nhận đề nghị của Cha Sở.

Đúng thật là một thời kỳ phong phú. 6 đứa con của chúng tôi đã trưởng thành nên chúng tôi có nhiều giờ rảnh rỗi. Điều thuận lợi giúp chúng tôi đáp lại tiếng gọi, đó là nhờ cầu nguyện, kiểm điểm cuộc sống và linh đạo của phong trào Các Nhóm Đức Bà. Thêm vào đó còn có các chứng tá của thầy phó tế trong giáo xứ và của cặp vợ chồng bạn thuộc giáo phận Rennes sống vui tươi và thanh thản trong chức vụ phó tế vĩnh viễn từ hơn 20 năm qua.

Thời gian ba năm huấn luyện đã giúp chúng tôi xác tín rằng cuộc phiêu lưu mới này không hề trái ngược với cuộc sống phu thê của chúng tôi. Trái lại, chúng tôi nhận thấy rằng chức vụ phó tế vĩnh viễn khuyếch-đại và kể cả việc hoàn thành bí tích hôn phối nữa. Bởi vì trong cả hai dẫn thân đều đặt quan điểm tự hiến nhưng không chính mình làm trung tâm. Chúng tôi ý thức sâu xa rằng ơn gọi phó tế vĩnh viễn không đến cách bất ngờ hoặc ngẫu nhiên. THIÊN CHÚA không kêu gọi những kẻ tài năng nhưng Người ban ân sủng dồi dào cho những kẻ Người tuyển chọn.

... THIÊN CHÚA phán với tôi: "Trước khi cho người thành hình trong dạ mẹ, Ta đã biết người; trước khi người lọt lòng mẹ, Ta đã thánh hóa người. Ta đặt người làm ngôn sứ cho chư dân .. Ta sai người đi đâu, người cứ đi; Ta truyền cho người nói gì, người cứ nói. Đừng sợ chúng, vì Ta ở với người để giải thoát người" (Giêrêmia 1,4-5/7-8).

("PARIS NOTRE-DAME, L'Église en mission à Paris", Journal du Diocèse de Paris, Hebdomadaire, No 1494, 3 Octobre 2013, trang 5-7)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt